

Fotó: Hargita Tábor, Joó Erika

Az örökkévaló király dicsérete (I.) – 1Tim 1:17

TARTALOM

- Bemerítés Székelyföldön, a Tövisháton és Németországban
- Jubileum Érmihályfalván és Magyarkécen
- Lelkipásztor-hét a Hargitán
- Tábori beszámolók

„Az esetlegesen aggódóknak azt mondja az Ige: «Ne félj! Az örökkévalóság nem fog összeomlani, ott nem lesz áramszünet!» Isten halhatatlan, és nincsenek kihagyásai. Örökké ott van, és az ő halhatatlansága biztosítja az örökkévalóság folyamatoságát. Az nem fog csődöt mondani, nem fog belőle hiányozni Isten, mert ő halhatatlan.”

A Timóteushoz írt első levél 1. részében az apostol beszél többek között az evangélium rendkívüli eredményéről, amit nemcsak mások, hanem a saját életében is észlel. És mikor ezt számbaveszi, egyszersak kitör Isten dicsőítésében. Pál 13 levelet írt az Újszövetségben, és ezek hét doxológiát, azaz Istent dicsőítő szakaszt tartalmaznak, ebből idéztünk egyet.

Pál apostol négy dolgot mond el itt Istennel kapcsolatosan. Azt mondja, hogy ő *örökkévaló király, halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Isten*. Ha – mivel még szürke az életünk – szeretnénk kitörni a szürke életből, akkor itt a lehetőség rá! És ehhez nem kell jöjjön valaki, hogy ráhangoljon valamilyen módszerrel, hanem csak annyi, hogy a szívünkben felbecsüljük, kicsoda Isten, és azt, hogy ez az Isten a mi Istenünk. Hát hogyne törnénk ki akkor az ő dicséretében?!

Van mivel dicsekedjünk! Jeremiás azt mondja a 9:24-ben, hogy „aki dicsekszik, azzal dicsekedjék, hogy értelmes, és ismer engem”. Úgyhogy van mivel dicsekedjünk, és ha van ilyen dicséret, amelyben kitörhetünk, akkor nem lesz szürke az életünk, a hétköznapiaink, mert egy olyan Istennel vagyunk kapcsolatban, akinek a jelenléte rendkívüli módon befolyásolja az életünket.

Nézzük meg, milyen vonásai vannak Istennek! **Ő örök király**, az eredeti szöveg szerint a „korszakok királya”, az örökkévalóságot ugyanis így mutatja be a Biblia. Ez abból a világszemléletből fakad, amely szerint létezik egy jelen korszak és egy eljövendő, amely odaát van. Mindegyiknek Isten a királya, még akkor is, ha e világban vannak levegőben levő hatalmasságok, s ha a Biblia beszél a világ uráról, a sátánról. Ennek a jelen korszaknak mégis Isten a királya. Az ő kegyelme a mostani időben nyilvánul meg. Ezért speciális ez a >>>

A 2024-es sajtókiadványok árai

A Szövetség elnökségének döntése értelmében az infláció gazdasági nyomása, a postai, és más, előreláthatóan emelkedő költségek ellensúlyozására **emelkedik a 2024-re érvényes sajtókiadványok ára a következőképpen: Vezérfonal – 10 lej, Áhítat – 30 lej, Falinaptár – 5 lej, Szeretet-előfizetés – 40 lej egy évre.** Köszönjük a testvérek megértését és imádkozunk, hogy Isten rendelje ki a személyes forrásokat ezekre a költségekre is!

A **külföldi** postai árak és előfizetések a következők:

Postai súly-kategória (gr)	Példány	HUF/év	USD/év	EUR/év
51-100	1	14000	40	35
101-500	2-10	22000	60	55
501-1000	11-21	37000	100	93
1001-2000	22-	66000	180	165

Egy **előfizetés külföldre** 3350 forintba, 9 amerikai dollárba, illetve 9 euróba kerül.

Meghívó kerületi konferenciára

Szeretettel várjuk a Szövetség gyülekezeteinek képviselőit az év végi missziókerületi konferenciákra, amelyekre a következő időpontokban és helyszíneken kerül sor:

Székelvöldi missziókerület	november 18, Hargita Tábor
Kolozsvári missziókerület	november 25, Torda
Szilágysági missziókerület	december 2, Szilágysámsón
Nagyváradai missziókerület	december 9, Élesd

A gyűlések **délelőtt 10 órakor** kezdődnek. A napirend a missziókerület adminisztratív és lelki teendőinek megbeszélése, valamint egy előadás meghallgatása, amit „Az ifjúság helye és szerepe a gyülekezeti életben” címmel Szabó László főtítkárhelyettes tart.

A teljes jogkörű gyülekezetek tagszámukhoz képest a következőképpen küldhetnek képviselőket: 20-50 tag között 1 képviselő, 51-100 tag között 2 képviselő, 101-150 tag között 3 képviselő, 151-200 tag között 4 képviselő, 201-250 tag között 5 képviselő, 251-300 tag között 6 képviselő, 301-350 tag között 7 képviselő. Ezen felül minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő. A leánygyülekezetek tagjai az anyagyülekezet tagjaival együtt jönnek számításba. Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

A testvéri találkozás reményében,
Rajna Ottó, főtítkár

Az EBF közös imára hív a békéért

Az Izraelben és a palesztin területeken élő baptisták békéért könyörgő, buzgó imádságra kéri tagjait az európai baptisták szövetsége. Ez a közösség a 17 gyülekezetet magába foglaló Izraeli Baptista Gyülekezetek Szövetségét és a palesztin területeken működő, 13 baptista gyülekezet által képviselt Szentföldi Helyi Evangéliumi Gyülekezetek Tanácsát jelenti, a Gázai Baptista Gyülekezettel együtt. Mint a baptisták Jézus Krisztusban egységes, nagy családja, együtt gyászolunk testvéreinkkel, akiknek szeretteit megölték, vagy fogságban tartják. Kövessük a békességreteremtés ösvényeit, amelyek egyértelműen elutasítják a terrorizmust és a civilek ellen irányuló megnyilvánulásokat, beleértve a sértő nyelvezetet és az emberi jogok etnikai vagy hitbeli alapon történő korlátozását! Krisztusi együttérzéssel nyújtunk nagylelkű segítséget és támogatást a szükségben levőknek! Baptista közösségünk nagy családjának tagjaiként álljunk ki együtt a szenvedők mellett! A bonyodalmak, az erőszak közepette halljuk meg újra Mikeás próféta szavát: „élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos” a helyreállító igazság és a népek közötti békesség érdekében! A térségben élő baptista vezető testvéreink a következő, imára buzdító felhívást osztották meg:

- Imádkozunk, hogy minél hamarabb véget érjen a konfliktus, és hogy ne fokozódjon hosszú háborúvá a térségben!
- Imádkozunk, hogy a minden vigasztalás Istene legyen azokkal, akik szeretteik elvesztése miatt gyászolnak!
- Imádkozunk azokért, akik a konfliktus során megsebesültek, és azokért is, akik egészségügyi ellátásban részesítik őket!
- Imádkozunk a túsul ejtett emberek biztonságáért és szabadulásáért, és a közvetítőkért, akik az ő érdekükben próbálnak közbenjárni!
- Imádkozunk, hogy adjon az Úr bölcsességet és jó belátást a vezető tisztségben levőknek, hogy olyan döntéseket hozzanak, amik a tartós békét és a szenvedések enyhítését eredményezik!
- Imádkozunk, hogy a keresztyének szerte a világon egyesüljenek a békéért való imában, így is bemutatva Krisztus minden nép iránti szeretetét!
- Imádkozunk Jézus helyi követőinek biztonságáért, kiváltképp a fiatalokért, hogy védve legyenek a szélsőségektől és a gyűlölettől!
- Imádkozunk, hogy ebben kihívásokkal teli időszakban Isten a Szentlélek ereje által használja fel gyülekezeteinket – beleértve a Gázai Baptista Gyülekezetet –, hogy hatékony biztonyságtévők legyenek!
- Imádkozunk, hogy a keresztyének szerte a világon nagylelkűen adakozzanak, miközben baptista közösségünk nagy családja teljeskörű szolgálatot igyekszik végezni a szenvedésnek ebben a kritikus időszakában!
- Imádkozunk békességért, reménységért és biztonságért az egész térség számára, és azért, hogy gyógyító sugaraival keljen fel az igazság Napja, hogy az izraeliek és a palesztinok megismerjék Jézust, mint Messiást, és így megtapasztalják a szabadságban és az egymással békességben megélt életet!

>>> korszak, mert ez az, amelyben Isten az ő kegyelmét megjelentette. Ebben a korszakban jött be a bűn a világba, de ugyanebben jött el a megoldás is rá Jézus Krisztus által. E korszak legkiemelkedőbb eseménye az, hogy Krisztus szenvedett és meghalt egy kereszten értünk, hogy bárki hisz ő benne, örök életet nyerjen. Ne kelljen elkárhozzon, ne rettenetes legyen számára a következő korszak, hanem olyan szép, amelyet az ember el sem tud képzelni. És a jövő korszak(ok)ban ugyancsak ennek a kegyelemnek a gyümölcsét fogjuk élvezni az örök életben. Az örökkévalóság fogalma magában foglalja azt is, hogy egyik korszakból kijövünk, bemegyünk a másikba, s ezt így folytatjuk egy örökkévalóságon át. Rendkívüli ennek a jelentése az eredeti szövegben, mostani ésszel szinte beleszédül az ember, ha megpróbálja felfogni. S e végtelen számú korszak mindegyikének Isten a királya, mert itt azt mondja: „dicsőség a korszakok királyának”!

Életünkben is vannak szakaszok, amelyek bár nem korszak-terjedelműek, mégis van egy kis félelem bennünk, mert még ismeretlenül állnak előttünk, és nem tudjuk, hogy a következő mit fog hozni. A kisgyermek előtt ott van az ismeretlen iskolai időszak. A fiatal előtt ott van az ismeretlen házasság szakasza. A felnőtt emberek előtt ott van az ismeretlen időskor. Van ilyen tartás az emberben, de milyen csodálatos, hogy az örökkévalóságban, akárhány korszak is legyen, nem kell tartanunk semmilyen ismeretlentől, mert Isten, a mi Istenünk ezeknek a királya, aki mindent kézben tart. Az örökkévaló király a korszakok királya! És egyre csodálatosabb korszakok várnak gyermekeire! Ugyanis mindez a sok áldás visszavezethető egyetlen rendkívüli eseményre, amikor Krisztus meghalt egy kereszten azért, hogy nekünk örök életet szerezzen, és arra az elhatározásra, ami az emberben megszületik, hogy „meg akarok térni bűneimből, új életet akarok kezdeni, elfogadom Krisztus kegyelmét és elindulok az ő követésébe”. Ez meghatározza az összes korszakot, amely előttünk áll. Megértve ezt, hogyne törnénk ki Isten dicsőítésében!?

Pál szerint a második vonása Istennek a **halhatatlanság**. A halandó emberrel ellentétben Isten halhatatlan. Miért fontos ezt megemlíteni? A kegyelem által elnyert örökkévalóság őbenne létezik, általa, őérte van, és ő ennek a fenntartója örökké. Ha ő nem létezne, az örökkévalóság is megszűnne. Vannak olyan ipari daruk, amelyek elektromágneses alapon emelnek fel magasba nagy és nehéz terheket. Sajnos történtek olyan balesetek, amikor egy súlyos fémtárgy fenn volt a levegőben, és áramszünet lépett fel. A súly lezuhant, és balesetet okozott. Az esetlegesen aggódóknak azt mondja az Ige: „Ne félj! Az örökkévalóság nem fog összeomlani, ott nem lesz áramszünet!” Isten halhatatlan, és nincsenek kihagyásai. Örökké ott van, és az ő halhatatlansága biztosítja az örökkévalóság folyamatoságát. Az nem fog csődöt mondani, nem fog belőle hiányozni Isten, mert ő halhatatlan.

A halhatatlanság szoros összefüggésben van a romlhatatlansággal, mert ami meghal, az enyészetnek, romlásnak indul. Sorvad, tönkremegy. Miért fontos tudni, hogy Isten halhatatlan, vagyis nincs benne sorvadás, tönkremenés? Több oknál fogva is. Az első az, hogy a kegyelem által nyert új életet csak Istenben lehetséges megélni. Ha őbenne nincs romlás, nincs sorvadás, akkor bizonyosak lehetünk abban, hogy a mi benne megélt új életünkre nézve is igaz ez. Jogos kilátásunk van arra, hogy abban se legyen sorvadás. Mégis milyen szomorú, amikor valakiknek a lelki élete az évek során elkezd sorvadni! Egy bűnös világban élünk, kiteve hatásainak, de nem szükségszerű sorvadó lelki életet élnünk. Halhatatlan Istenünk van, aki-ben nincs sorvadás, nincs romlás, nincs leépülés. És ha mi őbenne vagyunk, akkor bennünk sem kellene legyen ilyen. Ha befele fordulva mégis ilyen észlelünk magunkban, nem tehetünk mást, minthogy az egyedül halhatatlan Istenhez folyamodjunk. Jöjjünk, kérjük, hogy legyen segítségünkre, könyörüljön rajtunk, bocsásson meg Krisztus kereszttjére nézve, és újítsa meg minket!

Aztán azért is fontos tudni, hogy Isten halhatatlan és nincs benne sorvadás, romlás, mert ezáltal egy másik félelem is megszűnik: attól, hogy fizikai életünk e földön halandó és véges. Fizikailag elsorvadunk az évek során, és talán leggyakrabban vagy leghamarabb az emlékezőképességünk végességében vesszük ezt észre. Kezdünk felejtani. Mi lenne, ha Isten emlékezőképessége romlana? Mi lenne, ha nem emlékezne arra, hogy megbocsátott nekünk, és elengedte bűneinket! De Isten halhatatlan, ezért az emlékezőképessége sem romlik. Milyen jó, hogy a kegyelmet nyert ember úgy nézhet az örökkévalóság felé, hogy tudja: Isten nem felejt el azt, hogy egy napon kegyelmet adott neki! Ahogy én emlékszem arra, hogy milyen volt az, amikor 1977 áprilisában egy napon jöttem, és letettem bűneimet az Úr Jézus Krisztus lábánál, és ő megbocsátott nekem. Erre Isten is nagyon jól emlékszik. Persze az ő tudása olyan, hogy mindig is tudott mindenről, rólam is. Örök időktől fogva mindig tudja, mikor volt számomra az a nap, amikor döntöttem mellette. Soha nem felejt el azt sem, amikor te jöttél az Úr Jézus Krisztushoz, kérted a kegyelmet, és ő odaadta neked ingyen. Ez is nagy hálára kell bennünket készítenen! Olyan Istenem van, aki számomra megtérésemért, és tudja, hogy én is számon tartom azért, hogy igyekezzek hű lenni őhozzá.

Ért már olyan csalódás minket, hogy valaki megígért valamit, és utána – talán nem rossz akaratból – egyszerűen elfelejtette azt, amit ígért nekünk? Milyen sok ígérete van felénk Istennek a bibliában? Megfelelkezhet véletlenül ezekről? Nem! Isten halhatatlan, ezért nem romlik az emlékezőképessége. *(folytatjuk)*

Giorgio Adrián
Nagyvárad

Bemerítés Sepsiszentgyörgyön. 2023.

július 30-án gyönyörű, napsütéses vasárnapra ébredtünk, amikor bemerítési ünnepélyre gyűlt össze a sepsiszentgyörgyi gyülekezet és körzete. Ez alkalommal ketten álltak a látható és láthatatlan tanúk előtt: egy kedves házaspár, Mocsel Lehel és Rita személyében. Kemény megpróbálta-

táson keresztül kezdte el Isten a jó munkát e házaspár életében, amikor kisfiuknál rákos agydaganatot diagnosztizáltak az orvosok. Ennek tudatában azonban nem keményedtek meg, hanem Istenhez fordultak, és megfogadták Neki, hogy ha meggyógyítja gyermeküket, megtérnek, és követik Jézust. Elkezdődött az orvosi kezelés, de elkezdődött a lelki harc is, ezért rendszeresen jöttek az imaházba. Isten munkálkodott, sikeres volt a műtét, és az azt követő kezelés. Egyre jobb eredményeket kaptak. Majd egy hitmélítő, evangelizáló alkalmon a felszólításra válaszul a gyülekezet elé álltak, és döntöttek Jézus mellett. Isten tovább munkálkodott a szívükben, a bemerítkezés kérdésében is meggyőződésre jutottak, amit önként kértek. Nagy örömmel élték meg a gyülekezettel együtt, amikor hitüket megpecsételhették. A bemerítést Dézsi István, helyi lelkipásztor végezte, igével Kelemen S. Sándor székelykeresztúri lp. szolgált a Jn 11:1-26 alapján. Az Úr tartsa és áldja meg őket és tegye hasznos eszközeivé az Ő szőlőjében! (Dézsi István lp.)

Bemerítés Hadadon. Örömnünnepre gyűltünk össze július 23-án a hadadi baptista imaházban, amikor nemcsak nálunk, hanem a mennyben is ünnep volt, hiszen

egy lélek, Végh Viktória Alexa meghallotta Istenünk hívó szavát, döntött az Úr Jézus mellett, és döntését megpecsételte a hitvalló keresztség által is. A keresztség Isten iránti engedelmességünk egyik legfontosabb cselekedete, s azzal, hogy Viktória ezt megtette, Istennel való kapcsolata egy új szintre került. Kimutatta, hogy Jézushoz akar tartozni, vele akar élni, és Őt akarja követni egy életen át. Az alkalmon ígét hirdetett Molnár Ottó lp. Szilágykerkedről az Ézs 6. része alapján, kihangsúlyozva, hogy az Úr az, aki megérinti, megtisztítja és megváltoztatja a szívünket, és elküld az Ő munkájába. A bemerítést Balog Ferenc, helybeli lp. végezte. Kívánjuk az Úr gazdag áldását és vezetését a Viktória életére! (Balog Ildikó)

Bemerítés Singenben. Gyönyörű szeptemberi napsütés ölelte körül Singenben a több mint 130 magyar hívót 2024. szeptember 24-én, akik bemerítési istentiszteletre gyűltek össze. A nemrég megalakult Singeni Magyar Keresztény Gyülekezetben megmozdult a víz, és egy mosolygós, örömtől sugárzó arcú, fehér ruhás lány lépett bele. Tóth Laura Kolozsváron született, hívó családban. A lelkipásztor, aki akkor bemutatta az Úr házában,

most alá is meríthette. Laurát Isten kegyelme őrizte meg hitben, erről tett bizonyosságot a népes, ünneplő előtt is. A bemerítést Bálint Pál nyugalmazott lelkipásztor végezte. Szinte tapintható volt Isten jelenléte, a közösség öröme, az összetartozás. Laura döntése határozott volt, bátran kiállt az alámerítés szükségessége mellett, és be is kapcsolódott a közösség dicsőítő csoportjába. Ígét hirdetett Bálint Pál és Siegel György lelkipásztor. Kérjük az Urat, hogy legyenek Singenben még mások is, akik döntenek az Úr Jézus Krisztus mellett, és hitüket alámerítéssel pecsételik meg! A mi Urunk Istenünk vigyázzon az Ő népére, akik itt élnek és szolgálják Őt! (Szűcs László, gyülekezeti elöljáró, Singen, Németország)

Kedves olvasók! Bibliák, keresztyén könyvek, CD-k rendelhetők az alábbi elérhetőségeken: Kovács Zsolt, Telefon: **0721585609**, e-mail: zsolt.kovacs@gmail.com.

Kettős ünnep a magyarkéci roma baptista gyülekezetben

2023. július 23-án halálával emlékeztünk az el-
múlt 25 évre, amelyen a Jó Isten átveze-
tett a gyülekezet születésétől kezdve, és együtt örültünk
kilenc alámerítkezővel. Ismét azzal a helyzettel szembe-
sültünk, hogy az ünnepi látogatók nem fértek be az új
imaházba, így sokan kívülről követték az eseményeket.

Az alkalmat Veress Efraim, ügyintéző lelkipásztor ve-
zette. A megemlékezés igéjét – a Jn 4:4-9 szakaszból –
Bándi Sándor ny. lp. olvasta és hirdette, aki a roma misz-
zió úttörője is volt a helységben. Testvérünk öt éven át,
1997-2002 között szolgált az új roma közösségben felesé-
gével együtt, aki a gyermekeket tanította. Bándi tv. ebben
az időszakban 46 személyt merített alá, négy alkalommal.
Péter István lp. 2003-2007 között szolgált közöttünk, eb-
ben az időszakban 18-an merítkeztek be. A gyülekezet to-
vább fejlődött: Veress Efraim lp. nyolc év alatt 27, János
Levente lp. 2019-ben három személyt merített be a hul-
lámsírba. 2022-től Gombos Miklós lp. szolgálata által 21-
en vállalták a bemerítkezésben is Jézus követését. 25 év
alatt összesen 134 taggal bővült a gyülekezet.

A jubileumon a gyülekezet krónikáját Ferenczi Béla
missziómunkás ismertette, aki maga is 24 éve szolgálja az
Urát a közösségben. Köszöntést hallgathattunk meg Híri
János, érszöllősi elöljáró és Kerekes János részéről, majd a
margittai polgármester, Sas Marcel is üdvözlő szavakat
mondott.

A bemerítést követően, amelyet Gombos Miklós lp. vég-
zett, Dan László hirdetett ígét a Mk 10:15-16 alapján, majd
Kerekes Endre diakónus szólt a 2Thessz 1:11-12 és a Róm
6:1-3 igeszakaszokból. A bemerítkezőkért kézrátétellel
imádkozott Veress Efraim, Híri János, Gombos Miklós és
Ferenczi Béla. Felhívás is történt Krisztus követésére,
amelyre hárman válaszoltak igennel. Az ünnepélyes is-
tentiszteletet Bándi Sándor ny. lp. imája zárta.

Ferenczi Béla

60 éven túliak II. Ifjúsági Találkozója Biharon

Nagy örömmel tártuk ki imaházunk kapuját 2023.
szeptember 24-én, hogy fogadjuk szeretettel a
60 éven túliak II. Ifjúsági Találkozója érkezőket. Bár
hűvös, esős idő volt, szívünket a szeretet és a találkozás
öröme töltötte meg.

Dél előtt Juhász József és Kiss Zoltán tv. buzdított
imára a Zsolt 23:6 és az Ef 2:11–13 versei alapján. Igét
Király Tibor ny. lp. testvér hirdetett „Hálás visszapi-
llantás” címmel a Jób 10:12 verseit olvasva, emlékeztetve
bennünket arra, hogy hálásaknak kell lennünk az éle-
tért, a kegyelemért és a gondviselésért.

Az egybegyűlteket Albert I. Zsolt lp. köszöntötte,
majd az udvaron felállított sátrakban együtt fogyasz-
tottuk el a finom ebédet. Öröm volt látni a csepergős
időben csoportokba verődött régi ismerősök ragyogó
arcait.

Délutánra a gyülekezet egy nagy közös énekkarrá ala-
kult. Örömmel dicsértük az Urat új és régen énekelt
karénekekkel. Az énekek közt szolgálatokat hallgattunk
meg szentimrei, paptamási, szentjánosi, érmihályfalvi,
tóti, nagyváradai, bihari testvérek részéről. Az igehirde-
tésben Király testvér példamutató életre buzdított ben-
nünket a Józs 14:6–14 verse alapján.

Köszönjük a nálunk fiatalabbaknak, hogy velünk ün-
nepeltek! Köszönet mindazoknak, akik eljöttek, és
azoknak, akik bármivel is hozzájárultak e csodás nap
emlékezetessé tételéhez! Legfőbbképpen pedig köszön-
jük a mi Urunknak, az Úr Jézus Krisztusnak, akinek ne-
vére térjen hála és tisztelet! A találkozó végén örömmel,
kézenfogva énekeltek: „Ott messze túl a Jordánon / Mi biz-
tosan találkozunk!”

Szivák Etelka

130 éves jubileumi ünnep Érmihályfalván

2023 augusztusának utolsó vasárnapján jubileumi és hálaadó ünnepélyt tartottunk az érmihályfalvai baptista imaházban. A gyülekezet 130 éves múltjára emlékeztünk, hálát adva Urunk különös kegyelméért és gondviseléséért, vezetéséért, és az élő evangéliumért, amely megállíthatatlanul hangzott a különböző nehéz időszakok viszontagságai ellenére is. Már délelőtt, az imaórán, Papp László és Filep Szilárd lelkipásztor testvérek rövid igei üzenetein keresztül felhívta az Úr az ünnepelő gyülekezet figyelmét a hálára és arra munkára, amelyet úttörőink végeztek, ma pedig nekünk, Krisztusban üdvösséget nyert hívőknek kell végezni: hirdetni az evangéliumot, szórni az igemagot, hiszen Isten ma is győzelemre akarja vinni a gyülekezetet, ahogyan azt eddig is tette.

Kiss Lehel értarcsai lelkipásztor, a Történelmi Bizottság elnöke hirdette a délelőtti istentiszteleten az üdvösségre hívó Igét a Bír 1:1-4, 17-23 alapján. Testvérünk szolgálatának első részében beszélt úttörő hitelődeink cseppet sem könnyű munkájáról. Hálaság kell legyünk úttörőink áldozatkészségéért, azért az eredményes munkáért, hogy 130 éve hirdettetik itt az evangélium. A hála mellett azonban ott kell legyen bennünk az a lelki érzékenység, hogy meglássuk azokat az elfoglalandó lelki területeket, amelyeket az Úr ránk bízott. Győztesek kell lennünk a lelki honfoglalás területén. Istennek nem a panaszaikra, hanem az odaszánt életünkre van szüksége. Az Úrba vetett bizalom, ahogy az Igében is láttuk, feltétele az evangélium eredményes hirdetésének. Már az első hívők esetében is ezt láttuk, hogy az Úrban bíztak és győzedelmes életük volt, és áldások lehettek mások számára is. A lelki honfoglalás fontos feltétele, hogy ki kell pusztítani a kipusztítani valót, legelőször magunkban. Először mi kell a helyünkre álljunk, Isten csak azután tud ránk bízni feladatot. A hívő ember jubileumát a megalázkodás és a hála kell jellemezze, ekkor tud hasznos eszköz lenni a lélekmentésben is.

A délelőtti gyülekezeti alkalom után közösen ebédeltünk, beszélgettünk, emlékeztünk. Külön öröm volt az, hogy az elszármazottak közül is sokan jelen lehettek. Áldás volt a találkozás, az emlékek megosztása, előkerültek a fényképek is, amelyek hol mosolyt, hol könnyeket csaltak

az arcunkra, és hálára serkentették szívünket Istenünk csodálatos gondviseléséért.

Az ünneplés a délutáni istentiszteleten is folytatódott. Szűcs Dániel lelkipásztor köszöntése után egy képösszeállítás nézhettünk meg az elmúlt időszak jeles eseményeiről, meghatározó pillanatairól, majd Kelemen Tibor, a gyülekezet vezetője emlékezett vissza a megtett útra. Beszélt hitelődeinkről, akik először hozták el az Érmellékre, Érmihályfalvára az üdvüzenetet. Szolgálatá alapjául a laodiceai gyülekezetnek intézett levelet olvasta fel, figyelmeztetve a gyülekezetet arra, hogy a megtért embernek nem szabad meghátrálni, hanem nap mint nap megújulva bizonyoságtevő életet kell élni. Úttörő elődeink hirdették azt, hogy meg kell térni, ma is ez a gyülekezet feladata, ma, 130 év távlatából is ugyanez az üzenet.

A bizonyoságtételek és énekszolgálatok után Szűcs Sándor lelkipásztor testvér hirdette az áldott igét az 1Jn 2:12-14 alapján, „Lelki korosztályok a gyülekezetben” címmel. Testvérünk kiemelte, hogy az emlékezésen túl látni és tudni kell azt, hogy mindig van tovább, előre kell tekinteni. A gyülekezet, mint egység, intézmény nemcsak az épületben, a programokban nyilvánul meg, hanem minden gyülekezeti tagon meg kell látszódjon a Krisztus lelkülete. Három lelki korosztályról beszélt Isten Igéje alapján: lelki kiskorúakról, a lelki felnőttkorról és a lelki atyákról. A lelki kiskorúság sok beszédben és kevés cselekedetben nyilvánul meg. Nem szabad ezen a szinten megrekedni, Isten fejlődésre hív. Hitelődeink felnőttek voltak, lelki értelemben is, és nekünk is igyekeznünk kell a lelki növekedésre. A lelki atyák jellemzője pedig nem más, mint a szelídség és alázat. Aki megtér és újjászületik, nem maradhat sokáig a lelki kiskorúság időszakában, hanem világos jeleit kell mutatnia a fejlődésnek, előrehaladásnak, épülésnek.

A megújulásra hívó, világos igeszolgálat után Izsó István lelkipásztor testvér is kiemelte, mennyire fontos az, hogy gyakorlati hívők legyünk, és ne maradjunk meg elméleti síkon. A gyümölcstermő élet az, amivel áldások kell legyünk mások számára.

Gergely Tamás

Lelkipásztori közösségi hét a Hargitán

„Ő pedig azt mondta nekik: Gyertek velem, csak ti magatok valamely puszta helyre, és pihenjete meg egy kisé” (Mk 6:31)!

Még az őszi beállta előtt lehetőség nyílt újra a lelkipásztor családok számára egy kis pihenésre, lelki feltöltődésre. Ez alkalommal is a Hargita Keresztény Tábor adott helyet ennek az eseménynek.

A nyári folyamán volt lehetőség különböző táborokban, missziókban szolgálni, de a lelkimunkás életében helye kell legyen annak is, amikor megáll, félrevonul, hogy az Úr beszélhessen hozzá a csendben. No meg azért is, hogy közösséget ápoljon a szolgatársaival. Idén 43 család élt ezzel a lehetőséggel.

laki Isten nélkül járt, része az örök kárhozat, ha valaki Istennel járt, az Ő közelségében él tovább.

Eközben a nőket Balla Annamária, az EBAVISZ elnöke tanította arra, hogy hogyan és miben vigyázzanak a közösségre, a gyerekekre és önmagukra! Jó volt hallani, hogy különböző kényes témák is terítékre kerültek, többek között az okkultizmus, a szexualitás, de a kimerülés veszélyei is. Utóbbinál Annamária beszélt a tünetekről és a gyógyulás folyamatáról is. „Azért nagyon vigyázzatok magatokra, és szeressétek Isteneteket, az Urat!” (Józs 23:11)

A lelkipásztorok gyermekei is újra örülhettek egymásnak. A kicsikkel, tinikkel és a fiatalokkal külön-külön csoportokban, más-más bibliai történetek kerültek feldolgozásra Jézus életéből, a lelki fegyverzetéről és öszövétségi harcosokról. Aztán nem maradt el a délutáni sportolás, játszás, beszélgetés, kézimunkázás sem, kinek-kinek kedve szerint.

A hét folyamán délelőttönként külön foglalkozás volt minden korosztálynak, esténként pedig közös istentiszteletre került sor a tábor kápolnájában. A lelkipásztorok számára Borzási Pál, a Szövetség elnöke tartott előadás-sorozatot. Elénk tárta azokat az utolsó időkről szóló alapigazságokat, amelyeket jó, ha tudunk, és amelyekhez ragaszkodnunk kell. Ezek a következők: az Úr Jézus viszsza fog jönni, lesz utolsó ítélet és lesz testben való feltámadás, vagy az örökéletre vagy az örök kárhozatra. Pál testvér több témát körüljárt, mint pl. a feltámadás, az új ég és új föld, a mennyország és a pokol, a milleniumi idők, a nagy nyomorúság időszaka, a halál utáni állapot – mi történik azután, miután meghalunk, hova kerülünk. Mindenki ott folytatja, ahol itt abbahagyta. Ha va-

Az igei üzenetek mellett minden este hangzottak a biztonyságtévések és az Istent dicsérő, szép énekek. Egyik este Paul Gericke több evangéliumon átvezetve bennünket beszélt a Krisztusnak adatott hatalomról, amelyet nekünk, tanítványainak is adott. Hadd tudjunk ezzel indulni és szolgálni tovább! És ha lenne valami, ami lehetetlennek tűnik, akkor ne felejtjük el, hogy Isten az, Aki lehetségessé tudja tenni a lehetetlent!

Kelemen Sándor lp., Székelykeresztúr

„Aki győz, annak adok az elrejtett mannából, adok neki fehér kövecskét is, és a kövecskére írva új nevet...” (Jel 2:17)

Megjelent a *Baptista lexikon*

Az 568 oldalon nyomtatott *Baptista lexikon* egyedülálló vállalkozás arra, hogy képet adjon sokszínű baptista közösségünkéről mindazoknak, akik érdeklődnek a baptista hívők dolgai iránt, vagyis a baptisták hitéről, történelméről, a múltban és a jelenben élő lelki munkásairól, zenei életéről, a baptista misszióról és még sok másról, amely kapcsolódik baptista mivoltunkhoz.

Akik már kézbe vették lexikonunkat, először a kiadvány külalakjáról mondtak véleményt. A keménytáblás, fűzött könyv borítóját egy bemerítési jelenet, Gustaf Cederström, 19. századi svéd festőművész képe uralja. A hangulatos festmény „A baptisták” címet viseli, de nevezik „Nyári éj Svédországban”, sőt „A keresztelők”-nek vagy „A bemerítők”-nek is. Ezt a festményt Európa-szerte ismerik, de némiképp a svéd baptisták jelképévé is vált. A nagy kép a svéd Baptista Teológiai Szeminárium kápolnáját díszíti. Története 1886-ra nyúlik vissza, amikor nyár közepén Cederström véletlenül tanúja volt egy baptista bemerítésnek. Hajnal négy óra tájban arra ébredt fel, hogy halk éneklést hall. Fölkelt, hogy végére járjon, honnan ered a hang, mikor a közeli vízparton egy bemerítésre összegyűlekezett embercsoportot látott. Az éneklő férfiak és nők arca mély hitet és belső harmóniát tükrözött. Az esemény olyan erős benyomást tett rá, hogy megfestette a fent említett alkotást. A képet először 1887-ben állították ki Párizsban. Egy korabeli kritikus a művészeti értékek méltatásán túl azért is dicsérte Cederström munkáját, mert „tisztelettel jelenítette meg a baptisták gyakran csúfolt és üldözött népét”.

A lexikon borítóján az anabaptista habánok által is használt színeket találjuk. A borító kék alapszíne a bemerítés vizére utal, amiként a könyv borítójának egészen átvonuló hullámos vonalak is a baptistákat jellemző bemerítésre

(hullámsírra) utalnak. A megjelenő színárnyalatok (kobaltkék, narancssárga, türkiz) a habán kerámiákon is alkalmazott színek. A könyv borítóján és gerincén is egy szerény motívum látható arany csillogással, amely üdvösségünk honát, a mennyei dicsőséget hívatott jelképezni. A kiadvány megjelenését a kéken nyomtatott előzék teszi még ünnepélyesebbé, jelezve a rólunk szóló könyv kiemelt jelentőségét.

A Baptista lexikon elsősorban olyan adatokat tartalmaz, amelyek felekezetünkkel függnek össze és legtöbbjük más lexikonokban így nem találhatóak meg. Elsősorban a magyar baptista mozgalomra koncentrál, de megtalálhatóak benne a világ minden táján élő jelentősebb baptista személyek és a missziókra vonatkozó fontosabb adatok 1609-től napjainkig, természetesen a teljesség igénye nélkül. Értékes információkat találunk benne az anabaptistákról, történelmükről, hitükről és a kultúrájukról.

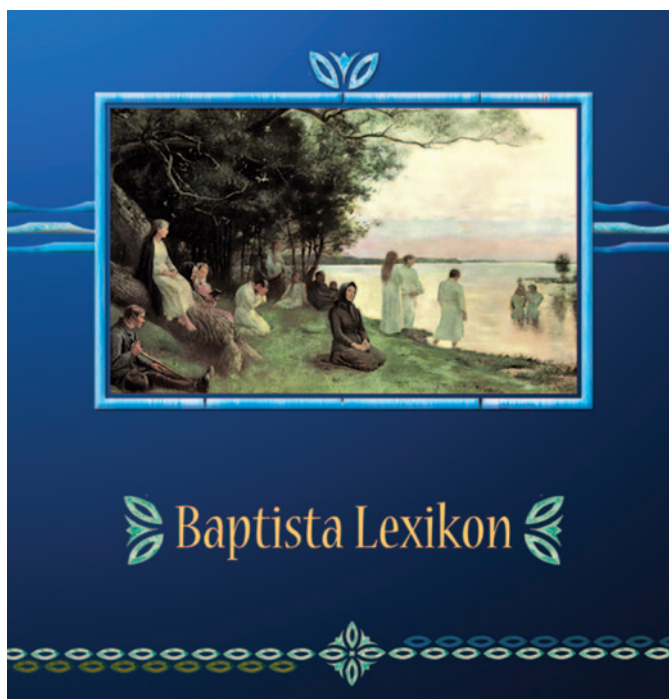
A lexikon szócikkei között vannak egészen rövid definíciók, de szerepelnek benne egy-egy témát részletesen kifejtő írások is. Az adatok egyik jelentős csoportja a személyek (magyarországi és erdélyi baptista lelkipásztorok, missziómunkások, gyülekezeti munkások, tisztségviselők, teológusok, zenészek, költők, művészek stb.) rövid bemutatása a történelmi múltból válogatva egészen napjainkig. Másik jelentős adatcsoport a fogalmak csoportja, amelynek szócikkei tükrözik a baptista teológiai gondolkodást. Ezek alkalmasak lehetnek lelkipásztorok, teológusok, igeszólók, vasárnapi iskolai tanítók, imaóra-vezetők felkészüléséhez is.

Fontos része lexikonunknak a baptista misszióval (mozgalommal) kapcsolatosan számos gyülekezet bemutatása. Jelentős területe a lexikonnak a hitvallás bemutatása is (pontos hitvallási idézetekkel), amelyből megismerhető a baptista gondolkodás. Néhány esetben hiányosnak találhatja az olvasó a közölt szócikket. Az ilyen adatok kikutatása még a jövő feladata, de a téma érdekessége miatt így is érdemesnek tartottuk felvenni a kiadvány szócikkei közé.

A Békehírnök ezt írja: „Szeretettel ajánljuk a lexikont igehirdetőknek, vasárnapi iskolai tanítóknak, a teológia és az egyháztörténelem iránt érdeklődőknek egyaránt”, és hozzátették: „alapmű”. Sikerült ablakot nyitni baptista történelmünkre és annak formálóira. Sokévi szorgalmas gyűjtögető munka eredménye ez a több mint ötszáz oldal. Attól lesz egy ilyen adatgyűjtemény élvezhető, hogyha rólunk szól, meg azokról, akiket ismerünk és szeretünk. Hisszük, hogy ez a lexikon nem csupán egy újabb könyv lesz a polcokon.

Kedves erdélyi testvérek! Szeretettel ajánlom figyelmetekbe a *Baptista lexikont*. Kapható Budapesten, a Benczúr utcai baptista könyvesboltban. Legyen ez a rólunk szóló könyv megtalálható minden Kárpát-medencében élő magyar baptista család otthonában!

Marosi Nagy Lajos, a kiadvány szerkesztője

Ifitábor Gyergyóban

2023. augusztus 3-12. között zajlott a gyergyói ifitábor a Zilahi Baptista Gyülekezet szervezésében. Több mint 60 fiatal tölthetett el együtt tíz felejthetetlen napot a Gyergyói-havasokban. A fiatalok nagy része Zilahról és környékéről érkezett, de voltak közöttünk kanadai résztvevők is.

A tábor témájához – „Megélni, nem túlélni” – több előadó, tanító is csatlakozott Vass Gergely, Püsök Dániel, Pardi Félix és Nagy Ferencz lelkipásztorok személyében. A központi témán belül különböző életszakaszokat és területeket vettünk sorra, amelyeket nagyon fontos nem csak túlélni, hanem megélni is. Ilyen például a tanulási időszak, a gyülekezeti élet, a szolgálat és elhívás, a szerelmi élet és a házasság, valamint a munka és a hivatás.

A tábor során minden nap volt valamilyen izgalmas program, amely kitölthette a szabadidőt: vetélkedők, já-

tékok, kihívások, amelyeket teljesíteniük kellett a fiataloknak. Ezeknek mind ismerkedő és csapatépítő jellege is volt.

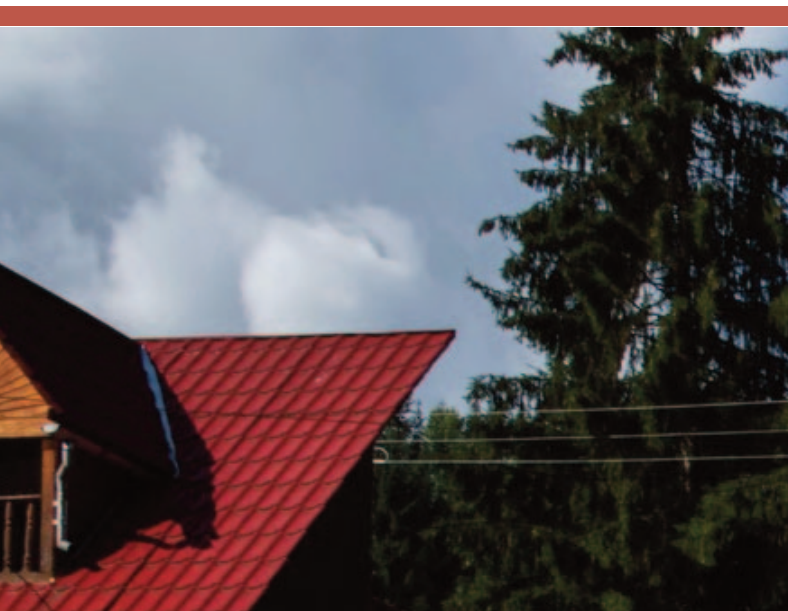
Az egész napos túrára mintegy 25 fiatal indult el a Csofronka → Nagyhagymás → Egyes-kő útvonalon. Az időjárás nagyon szép volt, szikrázó napsütésben lehetett gyönyörködni a festői tájban. Voltak erőt és kitarást próbáló szakaszok, és sokszor hangzott el az a kérdés, hogy „Sok van még hátra?”, azonban a csúcra felérve mindnyájan megállapíthattuk, hogy megérté!

Összességében csodálatos tíz napot tölthettünk el fent a hegyen Isten és egymás jelenlétében. Megérthettük, hogy Isten nem csupán a túlélésre hív minket ebben az életben, hanem arra, hogy minden élethelyzetet megéljünk úgy, ahogyan Ő arra elhívott: szentségben és felkészülten! **(Béczi Debóra)**

Táborban a Szatmárfível

Augusztus 6-11 között egy ifitáborban vettem részt Aranyoslepuson (Arieșeni), amit a Szatmárfi szervezett. Számomra nagy élmény volt, és úgy tapasztaltam, hogy a többi fiatal számára is. Körülbelül 60 fő vett részt a táborozáson különböző helységekből. A hét témája az „Életjel” volt. Minden alkalommal Jakab leveléből tanulmányoztunk egy-egy igeszakaszt. Lelki táplálékban Szabó Szilárd, Kiss Lehel és dr. Kovács József lelkipásztor testvéreink szolgálatai által részesültünk. A program tartalmazott istentiszteleteket, csoportbeszélgetéseket, közös étkezéseket, túrázásokat, játékokat, sporttevékenységeket, tábornézet, szabadidőt.

Az alkalmak alatt volt lehetőségünk meghallgatni néhány fiataalt, amint bizonyosságot tettek arról, hogy hogyan tapasztalták meg Isten vezetését az életükben. Bátrak >>>

>>> voltak és őszinték. Az ő szolgálatuk által is épülhetünk. Áldja meg az Úr őket!

Ami szintén felüdítő volt, azok a személyes beszélgetések voltak. A jó szervezésnek hála, többször is lehetőségünk volt mélyebb beszélgetésekbe merülni egymással. Ilyenkor nem rohan az ember sehova, jó esetben a telefon sem csörög, hanem ott tud lenni a pillanatban, és kiöntheti szívét egy barátnak, testvérnek, majd pedig együtt jöhetnek imában az Úr elé. Hálás vagyok Istennek, amiért ilyen élményekkel is megajándékozott minket.

A kirándulások alatt is megtapasztalhattuk Urunk jóságát. Jártunk vízesésnél, hegycsúcson, de még egy barlang mélyében is. Isten megőrzött az esőtől, medvétől, fáradtságtól és minden más veszélytől, így békében gyönyörködhettünk a teremtet világ szépségeiben.

Köszönettel tartozunk a Szatmárifinek és mindenkinek, aki hozzájárult a tábor megszervezéséhez. Áldott és élménydús napokat tudhatunk a hátunk mögött. Mindenért Istené a dicsőség! **(Bogya Áron)**

Gyémántmenyegző Kalotaszentkirályon

Emlékezni, hálát adni és ünnepelni gyűlt össze családunk augusztus 19-én Kalotaszentkirályon, **Kispál András** és **Ilus** 60. házassági évfordulója alkalmából. A visszaemlékezések és köszöntések sorát igei üzenet is gazdagította. Ferenczi Lajos helyi lelkipásztor a 103. Zsoltár alapján bátorította az ünnepelteket, hogy a hosszú életútra visszatekintve „válogassanak”: azt a sok jót ne feledjék el, amit Isten tett velük; a múlt megtapasztalásai – megbocsátott bűnök, meggyógyított betegségek, sírtól megváltott, átformált élet – pedig munkáljanak hűséget és Isten iránti bizalmat a jelenben is.

Egyedül Isten kegyelme és jósága az eltelt 60 év, áldás a közös ünneplés, és reményteli a jövő, mert „az Úr szeretete mindörökké az istenfélőkkel van, és igazsága még az unokáikkal is” (Zsolt 103,17). **(Unokájuk)**

Emlékezz...!

„Kis szobámban ülök, merengek,
Virágos ablakok, hova lettetek...”
(Antal Ferenc: Isten napsugara)

Kilencvenedik évét töltén november 16-án Antal Ferenc, a Szeretet-lap első felelős szerkesztője.

Milyen lenne most újra betérni a váradi Templom-térről a Miron Costin utcába? Az Öreg-malom utáni kanyar mögött – ha jól emlékszem – feltűnne a barna deszkakerítés és kapu, és a kétablakos, világoszöldre pucolt ház. A csengetés után várnom kellene pár percet, majd a zár és a kilincs fémcsikorgása után megjelenne Feri bátyám, és mosolyogva invitálna beljebb. Botjára támaszkodva lassan lépdelve előttem, és magyarázná, mennyire örül a nagy kupac frissen fűrészelt fának, hogy megvan a téli tüzelő, meg hogy a hétvégén jön Attila veje és Dániel unokája, és behordják a kamrába. A kertbe nyúló szőlősről is tenne említést, késik a szüretelés, ami persze nem baj, mert legalább édesedik a termés.

A konyhában beszélgettünk, amíg még élt Erzsike. Erős nyomot hagyott bennem a 2017-es augusztusi, a debreceni MABAVIT utáni találkozásunk. Halkabban jöttek akkor a szavaink, és szagatva: felesége súlyos betegen feküdt a külső szobában – hamarosan aztán örökre eltávozott. A hideg időjöttével, amikor újra felkerestem, abban a szobában fogadott. Ropogott a kályhában a tűz, és az új fotelek egyikében kínált helyet. „Írogatsz még? És miket olvasgatsz?” – tettem fel a szokásos kérdéseket. „Nem, már nem írok” – válaszolta, és még hozzátette: „Nehezen látok, többnyire csak a nagybetűket”. Majd mutatta, hogy még erősebb fényű asztali lámpát kapott, de az sem segít, talán még jobb az ablak világánál.

Azon a télen történt, hogy odahaza, nálunk, apuka ágyban fekvő beteg lett, állandó gondozásra szorulva. Antal testvért többnyire telefonon hívtam. Mindene megvan, sorolta: Tünde lánya gondoskodik a napi friss ételről, a „fiúk” sűrűn látogatják, sőt a kolozsváriak is – Attila és Panna, az unokameny –, igyekeznek vele időt tölteni. „Laci, ha majd meghallod a hírt...” – váltott hirtelen témát pár alkalommal. A könnyeivel küszködve elakadt ilyenkor a hangja. És a kis szünet után, miként is fejezte be a mondatát? Resteltem, pontosan már nem tudom (a jegyzeteim meg innen sokezer mérföldre vannak). „Emlékezz majd...” – úgy vélem, és talán nem tévedek, ez lehetett a kérése.

Írni mindig nehéz. Mert az írás is emlékezés? Őt idézném tehát. Isten napsugara c. versében, legutolsó kötetéből, mindannyiunk Feri bácsija szól: „Elillant a nyár, / Tovaszállt az ősz, / Kopogtat a tél, / Pislákoló fénnyel / a reménynek / szívem mélyén még él.” Példa számomra, ahogyan készült és befejezte életművét. A maga idejében. A hazahívó szóra várva.

Szilágyi László, Cleveland

Hálaadóünnep Szilágygörcsönben

Már régóta nem volt ilyen szép ünnepély, amit 2023. szeptember 24-én tarthattunk a szilágygörcsöni baptista imaházban. Öröm volt találkozni a közelről és távolról érkezett, innen elszármazó testvérekkel, a faluból betérő magyar és román ajkú vendégekkel, valamint a helyi és körzeti gyülekezeti tagokkal. Így együtt több mint százan gyűltünk össze a hálaoltár körül, hogy köszönettel áldozunk a mi Istenünknek.

A nagyobb létszámra való tekintettel a hálaadó istentiszteletet a régi imaház nagytermében tartottuk meg. Ez azért nagy szó, mert különleges öröm volt látni, hogy az a terem, ami már évek óta porosodva és kihasználatlanul állt, most újra megtelt élettel és Istent kereső lelkekkel. A régi falak repedései sem rontottak az ünnep színvonalán, sőt inkább arra figyelmeztettek, hogyha nem állunk időben a résre, az ellenség és az idő vasfoga lesben áll, hogy pusztítson és romboljon.

Szilágygörcsönben a baptista misszió már 1924-ben elkezdődött. A gyülekezet taglétszáma gyorsan gyarapodott. 1927-től rendszeresen tartottak istentiszteleteket minden vasárnap délelőtt és délután. Az 50-es évek közepén a gyülekezet már több mint 84 tagot számlált a gyermekeken és a barátokozókon kívül. Működött énekar, fúvószenekar, egy igazán élettel teli gyülekezet volt. Majd 1956 után többen elköltöztek Szatmárnémetibe, Tordára, Vajdahunyadra, Zilahra, aminek következtében a taglétszám rohamosan apadni kezdett. Mára csak 11 tagja maradt a szilágygörcsöni gyülekezetnek. De ezért is hálások vagyunk, és hisszük, hogy az Úr a maradékot is képes megáldani és szaporítani. Azért is örülünk, mert nemrég a gyülekezet egy újabb fiatal családdal bővült, akik hazaköltöztek Németországból. Az ő jövetelük, a gyülekezet összefogása és az önzetlen adományok révén a testvérek elszánták magukat, hogy az imaház kistermét, ahol mostanában az istentiszteleteket tartják, teljesen felújítják. A végeredmény egy modern, esztétikus, minden korosztály számára vonzó kápolna lett. A hálaadó ünnep ennek a teremnek az ünnepélyes átadását is szolgálta.

Az istentiszteleti programot Nagy Ferencz, helyi lelkipásztor vezette. Az elején köszöntések hangzottak el Módi Miklós, Bándi Sándor és Vass Gergely lelkipásztor testvérek részéről. Lehetőség nyílt a Görcsönből elszármazó testvéreknek és a vendégeknek is a bizonyosságtételre. Többek között a Szatmárnémetiből érkezett Major Zoltán testvér emlékezett vissza arra, hogy milyen buzgón imádkoztak a testvérek ebben az imaházban a betegekért, vagy hogy milyen felemelő volt húsvét hajnalán a fúvószenekar harsogó dallamára ébredni („Feltámadt hős, ó dics neked!”), és arra, hogy a mezőn milyen boldogan énekeltek a hívők munka közben. Az ígét a Jn 8:30-47 alapján Nagy

István lelkipásztor hirdette „Hála, hogy Isten családjához tartozhatunk!” címmel. Testvérünk kifejtette, hogy mik annak az ismertetőjelei, ha valaki Isten családjához tartozik: szereti az Úr Jézust, hallgat az Ő hangjára és megmarad Őbenne. Az ünnepség szeretetvendégséggel zárult, amely alatt lehetőség volt a közösség gyakorlására. Az alkalom végén a felújított imateremben néhányan azok közül, akik visszamaradtak, spontán énekléssel dicsőítették az Urat.

Hálások vagyunk a görcsöni gyülekezetért és az innen elszármazó testvérekért! Hálások vagyunk ezért a csodálatos hálaadó ünnepért és az imaterem felújításáért! Köszönjük mindazoknak, akik anyagi támogatásukkal vagy fizikai erejükkel segítettek ennek kivitelezésében! Hálások vagyunk Kui Lívia testvérnő lelkesítő támogatásáért! Hálások vagyunk azért, hogy ezután is minden kérésünket hálaadással tárhatjuk fel Isten előtt! Az Úré legyen minden dicsőség! (**Nagy Ferencz Ip., Zilah**)

Tovább Jézussal!

Továbbra is lehet jelentkezni a *Baptista500* jubileumi rendezvénysorozat „**Tovább Jézussal!**” címet viselő ünnepi záróalkalmára, amelyet **2023. november 19-én**, 17 órakor tartanak a Papp László Budapest Sportarénában.

A vendég evangélista, Billy Graham unokája, Will Graham lelkész és a The Afters együttes mellett Pintér Béla és több más hazai előadó, valamint egy 500 fős kórus is szolgál. A rendezvényhez csatlakozni lehet segítőként, szolgálóként több területen: gyülekezeti, illetve intézményi koordinátor és szervező csoportos utazáshoz, kórustag, önkéntes.

Még több információ az MBE honlapján, a **baptista-marena.hu** internet-címen! **Regisztrálni, koordinátornak, önkéntesnek vagy kórustagnak jelentkezni is itt lehet!**

A szavak ereje, avagy ami mégis kimondatlanul marad

Egy vasárnap délben ülök a családommal az asztalnál, jóízűen fogyasztva a finom húslevest, és édesapámmal elkezdjük megvitatni a délelőtti igehirdetését. A beszélgetés hozza magával a gondolatokat, és kilyukadunk az 5Mózes 21-nél, és ott, hogy miért volt szükség az ismeretlen tettes által meggyilkolt esetben, hogy a legközelebb eső város vénei egy üsző levágása után kimondják a következőket: „Nem a mi kezünk ontotta ki ezt a vért, és a mi szemünk nem látott semmit. Bocsáss meg, Uram, népednek, Izráelnek, amelyet megváltottál, és ne ródd fel az ártatlanul kiontott vért népednek, Izráelnek.” A kimondott szavaiknak akkora súlya volt, hogy felmentette őket, ha viszont bűnösök voltak, akkor nem hagyhatta el ilyen eskü a szájukat. A kimondott szó ereje volt a gyakorlati következmény.

Nemrég összefutottam egy bejegyzéssel is, ami mélyen befészkelte magát a gondolataimba, és nem hagyott nyugodni, mivel annyira igaznak találtam. Ez a következőképpen szól: „De vajon mi az a **hiány**, ami **szóinflációt** okoz? A hit hiánya? A műveltségé? Tartást adó szokásoké? Istene?... Szavak vannak, de az emberi beszéd teljességgel hi-

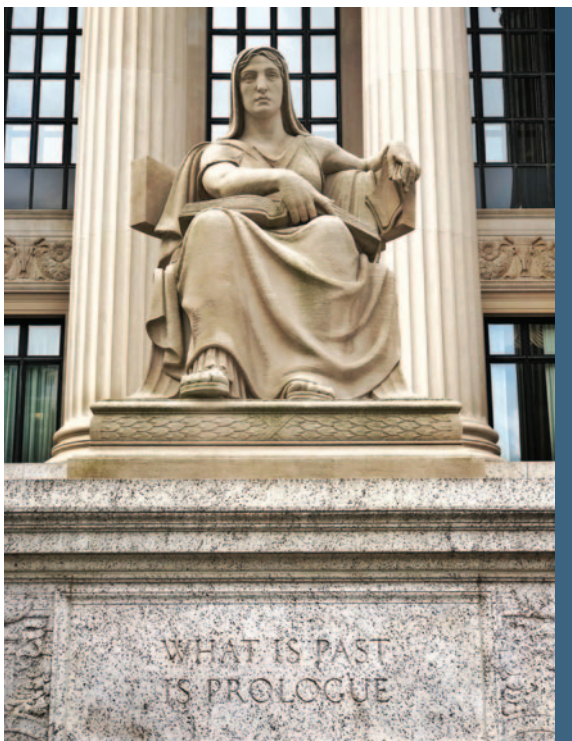
ányzik. Lehet, hogy aki beszél, igazat mond, csupán az igazság lehetetlenül el, mielőtt célhoz érne. Most kezdjük megérteni, hogy a nihilizmus nem az ürességet jelenti, hanem hogy éppenséggel minden van, csak a dolgok veleje hiányzik.” Van ebben a gondolatmenetben pár kulcsszó mint például a hiány, szóinfláció, ami nagyon összezsengett bennem a vasárnapi tartalmas beszélgetés tanulságával, meg annak a tapasztalatával, hogy több beszélgetés során megosztom az aktuális gondolataimat, vagy csak egyszerűen válaszolok egy feltett kérdésre, és a beszélgetőtársam gyanúsán méregeti a szavaimat azon morfondírozva, vajon mennyire mondok igazat. Ilyenkor eltöprengek, hogy mi okozza ezt a kételkedést benne és rá kell jönöm, hogy a szóinfláció az oka, meg az is hozzátartozik a korképhez, hogy bár temérdek sok szó hangzik el mindenhol, de a valódi tartalom mögüle hiányzik.

Pedig a beszéd Isten különleges és egyedi ajándéka volt az első emberpárnak és azóta is mindannyiunknak, mégis, ahogy távolodunk ezzel az ajándékkal való első találkozástól, úgy veszítjük el annak a legmélyebb értelmét és valóságát, hasonlóan a beszélni tanuló gyerekekhez, aki amint már a szavak birtokában érzi magát, évek múltán kevésbé összpontosít azok legeredetibb használatára.

Így lehet ma is szemügyre venni a szavak elértéktelenedését, felhígulását. Természetesen ugyanezzel a jelenséggel találkozhatunk már az ószövetségben is a zsidó nép életében. Fényévekre távol kerültek a kiindulópontul szolgáló törvényektől is, amelyeknek meg volt a gondosan előkészített szerepük. A zsidó nép formáltatásának legelső mozzanatai alatt megtörtént, hogy egy helység is arról kapta a nevét, mert ott elhangzott egy fontos eskütétel. „Azért nevezék azt a helyet Beérsebának, mivelhogy ott esküdtek vala meg mind a ketten” (1Mózes 21:31). A peres

ügyekben, vagy mondhatnánk, hogy a konfliktuskezelésben is az Isten előtt kimondott eskü tehetett igazságot: „Ha valaki szamarat, ökröt, bárányt vagy bármilyen állatot ad át megőrzésre embertársának, és az megdöglök vagy megsérül, vagy elhajtják úgy, hogy senki sem látta, akkor az Úrra tett eskü döntsön kettőjük között, hogy nem nyújtotta-e ki kezét embertársának a tulajdonáért. Ezt fogadja el az állat gazdája, és nem kell kártérítést fizetni.” Valamint az elhamarkodottan, át nem gondoltan kimondott szavak következtében nem lehetett elsétálni következmények nélkül: „Vagy ha valaki meggondolatlanul vesz esküt az ajkára, akár jóra, akár rosszra, bármire, amire csak meggondolatlanul esküdhetik az ember, ha nem is vette észre, de aztán megtudta, vétkessé vált az ilyen miatt. Ha tehát vétkessé válik az ilyen miatt, vallja meg, hogy miben vétkezett, azután vigye el jóvátételi áldozatát az Úrnak, vétkéért, amiben vétkes: egy nőstény bárányt vagy kecskét a nyájából vétekáldozatul. A pap pedig szerezzen számára engesztelést vétkéért” (3Mózes 5:4-6).

Ezek alapján ma mennyivel inkább szükség van arra, hogy a Krisztus áldozata árán létrejött új szövetség fényében valljuk meg szavaink betegségét is, hogy az 1János 1:9 értelmében felszabaduljunk! Nyúljunk vissza olyan példákhoz, akik a történelem folyamán akár az írott, akár a kimondott szóval az örökérvényű Igébe kapaszkodtak. Így megértjük az időszerűségét annak, amit Augustinus is megfogalmazott a „Vallomások” című könyvében, valamint átvehetjük szavaik örökségét az olyan lelki embereknek, mint amilyen Dietrich Bonhoeffer is volt, aki többek között azt mondta: „*Ne próbáld aktuálissá tenni a Bibliát! Aktualitása magától értetődő... Ne védelmezd Isten Igéjét, hanem tegyél róla bizonyosságot... Bízz az Igében!*”

Fotó: April Sims, pexels.com

Tinísarok

Ne légy bosszúálló!

Ha azért szenvedünk, mert valaki megbántott minket, talán jogosnak tűnhet a bosszúállás. Ha valaki megszegyenít minket, lehet úgy érezzük, hogy nekünk is ellenségesen kell válaszolnunk, hátha akkor nem látszunk, vagy nem érezzük magunkat legyőzötteknek.

Dávid és Abigail története alapján, legyőzhetjük a bosszúvágyat, ha hallgatunk azokra, akik el akarnak tántorítani minket attól. Ez olyan személyek részéről jöhet, akiket érzelmileg kevésbé érint az, ami bennünket megbántott. Válasszunk olyan barátokat, akik mindig a békés megoldást támogatják.

Másodszor, Istenre kell hagynunk azok megbüntetését, akik nekünk ártanak (Róma 12:19). Egyedül Isten az, aki eldöntheti, mikor és hogyan büntesse meg azt, aki kárt okozott nekünk, HA ő úgy dönt, hogy megbünteti. Ha megbántottak, minket Isten a következő magatartásra hív: „Ha éhezik ellenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia; mert ha ezt teszed, paraszat gyűjtesz a fejére. Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval” (Róma 12:20-21).

(Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

Minden eddigi gondolat, szó summájaképp keressük most meg azokat a teendőket, amik ránk várnak e téren! Elsődlegesen lelki szegények módjára kell újra jönnünk Istenhez, hogy újra tanítson beszélni, hogy visszaállíthassa a megposhadt manna példáján túltermelt szavainkat az eredeti pályájukra, hogy azzá váljanak újra, aminek Ő eredetileg kigondolta! Ehhez pedig arra van szükségünk, hogy időtlenül elidőzzünk a Vele való párbeszédben, ott felejtve a keserűség, irigység, sértettség és minden romlott szó terhét és bűnét, és beburkolózzunk az Ő halk, de annál erőteljesebb és hatékonyabb szeretet szavába.

Másodszorban pedig meg kell találnunk a törésvonalakat, hogy oda álljunk a részre. „Kerestem köztük valakit, aki építené a falat, és odaállana a részre szíнем elé az országért, hogy ne pusztítsam el, de nem találtam” (Ezékiel 22:30). Ezt viszont csak úgy tehetjük meg, ha már állunk a Kősziklán, aki Krisztus (2Mózes 33:21, 5Mózes 32:4, 1Sámuel 2:2, 2Sámuel 22:32, 1Korinthus 10:4). Ezt tehát megalkuvás nélkül kell tegyük, ha gyötrődést igényel is. Hogy mire megtaláljuk azt a hézagot, amit nekünk kell betölteni, vállalni is akarjuk a feladatot! Olyan fajta gyötrődés ez, amit David Wilkerson jól azonosít: „*A gyötrődés rendkívüli fájdalmat és szenvedést jelent... éles, mélyen érzett belső fájdalom a saját állapotod, a benned lévő és a körülötted lévő körülmények miatt. Gyötrelem. Mély fájdalom, mély bánat. Isten szívének agóniája.*”

Kelemen Lilla-Kornélia

■ 2024. július 8-án temettük † **Babou Márta** testvérnőt Monospetriben.

Testvérnőnk 1963-ban született Korboján, majd családjuk Monospetribé költözik. Itt látogatni kezdik a baptista gyülekezet istentiszteleteit. 17 évesen megtér és Felsőábrányban bemeztkezik. Kiváló énekhangot kapott az Úrtól,

amellyel szívesen és gyakran szolgálta a gyülekezetet és az Urat. Sajnálatos válása után öt fiúgyermeket nevelt fel egyedül, hűséggel, imádkozva értük. Élete utolsó hét hetét súlyos betegen, a nagyváradi megyei kórházban töltötte, nagy fájdalmak közt. Állapota nem enyhült, és július 5-én az Úr magához szólította. Temetésén Igét hirdetett Kovács Antal, Bodor Sándor és Balla Figyes lelkipásztor a Jn 6:6-8, valamint az 1Thessz 4:13-17 alapján. „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, végezetre eltétem nekem az igazság koronája...” (2Tim 4:7-8). (Bodor Sándor lp.)

■ † **Gergely Róbert** testvérünket fiatalon, 34 éves korában hívta magához az Úr. Temetésére 2023. szeptember 3-án került sor Szilágyperecsenben. Róbert testvérnek úgy gyermekként, mint felnőttként sok egészségügyi problémával kellett szembenéznie. Bár az utolsó két évben súlyos rákbetegséggel küzdött, az Úr kegyelméből hittel harcolta meg a próbákat és reménységgel nézett elébe az Úr szabadításának. A gyülekezet és a család buzgón imádkozott ugyan a gyógyulásáért, de az Úr másképp látta jónak azt meghallgatni és inkább magához szólította őt a dicsőségre! Megövezgyült feleségére, Debórára – akivel mindössze öt évig élhetett boldog házasságban –, félárván maradt hároméves fiúgyermekükre, Nátánra, valamint a szülőkre, testvérekre és az egész gyászoló családra Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk! „Akié a Fiú, azé az élet!” (Borzási Pál lp.)

■ † **Fazakas (szül. Hoch) Hilde** 1949. július 16-án született Vingardon (Fehér megyében). 1961-ben Vajdahunyadra költözött, majd 1967. október 26-án bemeztkezett Cenuşa Teodor lp. által Vajdahunyadon. 23 évig volt tagja a baptista gyülekezetnek. 1971. május 27-én férjhez ment Fazakas Ferenc testvérhez, akivel 52 évet éltek boldog házasságban. Házasságukat Isten két fiúgyermekkel, négy unokával és egy dédunokával áldotta meg. 1990-ben úgy döntöttek, hogy elköltöznék Németországba, ahol tovább szolgálták az Urat családjukkal együtt. Testvérnőnk 2023. július 17-én érte a hazahívó szó a kórházban, rövid szenvedés után, születésnapja után egy nappal. Temetésére július 21-én került sor Vajdahunyadon, testvérnőnk óhaja szerint. A gyászistentiszteleten Tóth Róbert lp. hirdette Isten szavát a 2Kor 5:1-10 igeversek alapján, míg Csontos

József pünkösdi lp. a Jel 14:13 alapján szólt román nyelven a jelenlevőkhöz. A temetőkertben Tóth Róbert lp. az 1Kor 15:42-44, 50-57 alapján, míg Csontos József lp. az 1Thessz 4:13-18 alapján szólt a feltámadás reménységéről. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Tóth Róbert lp.)

■ Az Aradi Reménység Gyülekezet tagjai közül † **Gál (szül. Szántó) Ilona** testvérnőt 2023. július 22-én szólította magához az Úr. 1932. december 28-án született Szilágykerden, Szántó József és Rózsa gyermekeként. Megtérése után, 1947-ben bemeztkezett a hadadi gyülekezetben. 1952 februárjában házasságot kötött Gál Jánossal, akivel 71 éven át élt házasságban. Az Úr három fiúgyermekkel, később pedig 6 unokával és 15 dédunokával áldotta meg házasságukat. 1971-ben Aradra költöztek, és hűséges tagjai lettek a helyi gyülekezetnek. Az utóbbi években fizikai gyengesége miatt nem tudott már imaházba járni. Temetése július 24-én volt a kasszentmiklósi temetőben. A vigasztalás igéjét Sallai Jakab, helyi lelkipásztor és Deák Ferenc gyülekezeti vén szolták, a sírnál Boros Gyula testvér megemlékező és buzdító gondolatai hangzottak el. Hálával emlékezünk testvérnőnk életére, és Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak és a népes rokonságnak! (Sallai Jakab lp.)

■ Angyalkúton † **Katona József** testvérünket kísértük utolsó földi útjára 2023. július 23-án. 1940. május 17-én született Szilágykövesden, egy nyolc gyermekes család harmadik gyermekeként. Munkás éveit a bányában kezdte, ahol 24 évet dolgozott. 1966-ban kötött házasságot Högye Erzsébettel, egy leánygyermekük született. 56 évet éltek boldog házasságban. 1978-ban fogadta szívébe az Úr Jézust, és merítkezett be a kövesdi gyülekezetben. 1980-ban költöztek Angyalkútra a jobb megélhetés reményében, és lettek a helyi baptista gyülekezet tagjai. Fizikai és lelki gyengeségei ellenére, amíg ereje engedte, hűségesen látogatta a gyülekezeti alkalmakat. Egy év gyen-

gélkedés után Isten hirtelen magához szólította. A virrasztóban és a temetésen Sallai Jakab, a körzet lelkipásztora és Varga Géza, gyülekezeti vén szolták igével, a helyi református lelkipásztor pedig záró imádsággal. Isten vigasztalja a hátramaradt özvegyet és az egész családot! (SJ lp.)

■ † **Varga Rózsa** testvérnő temetésére – aki 83 évet kapott Teremtőjétől – július 29-én gyűltünk össze a szilágykerédi kápolnánál. Szilágykerden született, gyermek- és fiatalkorát is itt töltötte. 1958 augusztusában kötött házasságot Varga Ferencel, akivel közel 65 évet éltek boldog házasságban, s akivel két fiút kaptak gyermekáldásként az Úrtól, Ferencet és Bálintot. 1977-ben elfogadta Jézus Krisztust személyes Megváltójának, ugyanabban az évben be is merítkezett. Az ima volt a

mindennapos szolgálata akkor is, amikor fájó térdei miatt már csak ritkán tudott eljönni az imaházba. Idén, nyár elején Urunk egy agyvérzést engedett meg életében, majd július 27-e reggelén hazahívta. Temetésén Bándi Sándor, a gyülekezet volt lelkipásztora az 1Móz 8:6-12 alapján vigasztalta a gyászolókat.

Ezt követően Sallai Jakab, az aradi 2. sz. gyülekezet lelkipásztora hirdette Isten ígétét a Jel 21:1-7-ből, majd Balog Ferenc, hadadi lelkipásztor a Prédikátor könyvének utolsó fejezetéből emelt ki néhány igeverset. A kápolnánál alulírott, helyi lelkipásztortól hangzottak el vigasztaló gondolatok a Jel 3:4-6 alapján. A temető kertben a feltámadás ígérteréről emlékezünk meg, alapigénk az 1Kor 15:19-23 volt. Van feltámadás Jézus Krisztusban! Az Úr vigasztaljon minden gyászolót! (Molnár Ottó lp.)

■ Augusztus 3-án vettünk végső búcsút Biharon † **Szilágyi Piroska** testvérnőtől, aki 82 évet kapott a földön. Hosszan tartó betegségében fogadott leánya szeretettel ápolta. A kápolnánál Albert István Zsolt, helybeli lp. szólt a vigasztalás ígétét a Jób 19:23-27b alapján, megerősítve, hogy van biztonság a nyomorúságban is. A sírnál Moroz Tamás, helybeli lp. az 1Kor 15:19-20 alapján hirdette a feltámadás reménységét. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Albert István Zsolt lp.)

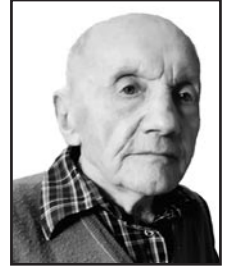

■ 2023. augusztus 16-án Szilágynagyfaluban végső búcsút vettünk † **id. Bodogán Zsigmond** testvértől, aki Istentől 81 évet kapott. 1942. március 12-én született Nagyfaluban. Fiatalon, 17 éves korában megtért, és megpecsételte döntését a hitvalló bemeztkezésben

1959. június 19-én, Szilágybagoson. 1974 decemberében házasságot kötött Fazakas Annával, akivel 46 évet éltek házasságban. Kapcsolatukat Isten megáldotta négy fiúgyermekkel: Zsigmonddal, Sándorral, Lászlóval és Barnabással. Testvérünk utolsó éveiben több műtéten esett át, mozgásában korlátozott lett, és nem járhatott imaházba, gyermekei felügyeletére, segítségére szorult. Elköltözése hirtelen történt, este még a kapuig kísérte gyermekeit, majd lefeküdt, és álmában, csendben hazaköltözött. A gyászistentiszteleten a gyülekezet lelkipásztora, Nagy István az Ézs 40:5-8 és a Jel 22:10-12 alapján hirdette Isten ígétét, valamint az ének- és fúvószenekar szolgált. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Nagy István lp.)

■ Ez év augusztus 19-én fájó szívvel vettünk búcsút Kémeren † **Szabó József** testvérünktől, aki Alkotójától 89 esztendő-t kapott. Testvérünk hálás és örömteli életet élt, amióta személyesen találkozott azzal, aki az ő bűneit is eltörölte, megbocsátotta. Hűsége az Úr és a gyülekezet iránt példa marad a hátramaradottak számára. Az idő múlása őt sem kímélte,

ami fizikai gyengülést és betegséget eredményezett. Három évig szorult gondozásra, amit veje, Imre és annak családja nagy szeretettel végzett. A temetésen Isten bátorító ígétét a kápolnánál Gergely Pál lp. testvér hirdette a Jób 19:25-27 alapján, kihangsúlyozva, hogy a hívő ember számára vigasztaló bizonyosság a Megváltójának létezése. A temető kertben szintén Gergely Pál lp. testvér tolmácsolta Isten vigasztaló ígétét az 1Kor 15:41-43 alapján. A viszontlátás reményében búcsúztunk testvérünktől, kívánva Istenünk gazdag vigasztalását a gyászoló család és a gyülekezet számára! (Pardi Félix lp.)

■ Isten tökéletes akaratában megnyugodva, mégis szomorú szívvel búcsúztunk Leicsméren † **Juhász (szül. Szász) Emma** testvérnőtől, akihez 87 évesen, augusztus 22-én érkezett Te-remtőjétől a hazahívó szó. Életében fordulópontot az jelentett, amikor – saját megfogalmazásában – a hallott ige any-

nyira szíven ragadta, hogy nem tudott, és nem is akart ellenállni, felismerte, hogy szüksége van a Jézus Krisztusban nyert bűnbocsánatra és élő reménységre. Férje halála mélyen megrendítette, ezek után megbetegedett és 2023 januárjától ágy-nak esett, gondozásra szorult. A temetésen, augusztus 25-én, a kápolnánál Igét hirdetett Gergely Pál lp. testvér a Jn 13:3-5 alapján, kiemelve az Úr Jézus tökéletes munkáját, amit az Atya megbízásából teljesen elvégzett. A sírkertben szintén testvérünk hirdette az ígét az 1Kor 15:22-23 alapján. Az elválás nehéz és fájdalmas, de örülünk ennek az élő reménységnek, aminek tanúi lehettünk! (Pardi Félix lp.)

■ A hegyközszenimrei gyülekezet három hónapon belül már második 90 éven felüli tagjától kellett megválnon. 2023. szeptember 12-én temettük † **özv. Bereczki Kálmánné Csordás Margit** testvérnőt, 94 földi év után. 13 évesen merítkezett be, majd 21 évesen férjhez ment Bereczki Kálmánhoz. Az énekkar

oszlopos tagja lett, buzgó, hangos imádsága gyakran hangzott fel a gyülekezetben. Özvegységében Berta húga és annak Sándor fia volt támasza. Temetésén, a kápolnánál Papp Dezső lp. szolgált a Jób 19:25-27 alapján, a sírnál pedig Szilágyi Zsigmond, orosházi diakónus mondott vigasztaló szavakat a Zsolt 73:23-26 alapján. Alkalmi énekekkel a szentimrei és szalárdi testvérek rögtönzött csoportja szolgált, testvérnőnk életútját Deák Efraim, gyülekezeti jegyző ismertette, kitérve a régen oly erős, de immár fogyatkozó Csordás család történetére. A gyászoló család és a szentimrei gyülekezet kegyelettel őrzi testvérnőnk emlékét. (Ferenczi Sándor)

A baptista mozgalom stagnálása

Nagy a valószínűsége annak, hogy a következő húsz évben a magyar (és nem magyar) baptista mozgalom térképe jelentősen megváltozik. A csökkenő születési ráta, a fiatalok elvándorlása, a gyülekezetek istentiszteleti programjának egyhangúsága, de főleg egy koherens jövőkép hiánya súlyos következményekkel járhat gyülekezeteinkre.

Gyönyörű épületeink kiüresedhetnek szerte az országban!

Miért stagnál a baptista mozgalom? Ugyanis az országos statisztika nem mutat többé gyülekezeti és tagsági növekedést. Az nem vigasztaló, hogy ez más keresztény felekezetekre is igaz: mások hanyatlása vagy stagnálása nem igazolhat bennünket. Lássunk néhányat az okok közül!

Csökkenő népesség és születési arányszám: a baptista hívők számának csökkenése objektív okokra vezethető vissza: csökken a magyarok népessége Erdélyben is. Sok helyen egyre apad a lakosság, és csak az elidősödött generáció maradt meg.

Az ifjúság migrációja: áldás lehet az anyaországnak és Nyugatnak, de veszteség az itthoniaknak. A nagyobb fizetés és jobb életkörülmények vonzása és az itthoni munkahelyek hiánya, a hosszútávú kilátástalanság taszítása elvándorlást eredményezett. Főképp a hívők voltak azok, akik elsőként keltek vándorútra. Az elvándoroltak vagy megtalálták helyüket egy új gyülekezetben, vagy nem. De itthonról mindenképp hiányoznak.

A lelkipásztorhiány: a pénzügyi források hiánya miatt, a kicsei, nem vonzó fizetések miatt elapadtak is idegenkednek a fiatalok a lelkipásztori szolgálattól. A nyáját sokféle veszedelem támadja és apasztja. Kevesen jelentkeznének teológiára, mert jobban fizető állást keresnek. Vagy nem hívta el őket az Úr erre a szolgálatra, vagy túl nehéznek találják a lelkipásztori munkát.

Az imaélet meglankadása: Az imádsághoz való hozzáállás fontos szerepet játszik a gyülekezet növekedésében vagy hanyatlásában. Sok gyülekezetben az imádság vérszegény. Talán nem hisznek az imádság erejében? Kiiktatták az imádságra szánt időt! Unalmassá és megszokottá vált az áhítat ideje!

A vallási szórakoztatás: Miközben egyrészt a rutinba és rituáléba való süllyedés veszélyeztet, másrészt veszélyt jelent, amikor az istentiszteleteket úgy próbálják vonzóvá tenni, hogy kimarad belőle a lényeg: az imádság, az Ige és a közös szolgálat. Helyette dicsőítésnek nevezett show-műsorok lesznek, amelyben némelyek talán megtalálják helyüket, de mások kimaradnak és másfelé fordulnak. Pedig sem az üres hagyomány ápolása, sem a szórakoztatás nem jelent igazi istentiszteletet!

A baptista identitás elvesztése: Hogy ne bosszantsunk másokat, nem használjuk a baptista megnevezést. „Közösség” vagyunk, „neoprotestánsok” vagyunk, akiknek „alkalmaik” vannak... Szégyelljük kijelenteni, hogy baptista istentiszteletet tartunk?

A kreativitás hiánya: Az elhivatottság hiánya mellett hiányzik a kreativitás és kezdeményezés is az evangélizációban. Mintha másoktól várnánk valamit... Ott lehetnénk a médiában, a szociális szerepvállalásban, a társadalom egészében – de meggátolnak a személyes konfliktusok, az összefogás iránti közömbösség. Pedig mennyien várják, hogy hegyen épített város legyünk, világítótorony, látható útjelző, ízesítő só! Kötelezzük el magunkat elsődlegesen az Úr szolgálatára!

(Dr. Borzási István lp.)

Füle Lajos: Akkor jön el

*Ha fájni kezd majd, ami vagy,
és ami nem vagy, bár lehetnél,
majd ha bevallod végre, hogy
sosem voltál igaz keresztyén,
ha fájni fog, hogy annyian
vannak, kiket megejt a tévhit,
s ajkadról értük száll ima,
akkor jön el az ébredés itt.*

*Majd hogyha bünné lesz a bűn,
s a Golgotához sírva érsz el
letenni ott mind keserűn
nem alkudva testtel és vérrel,
majd ha hálát adsz JÉZUSÉRT,
s a döntésed is végleg megérik,
mert megtisztított az a Vér,
akkor jön el az ébredés itt.*

*Majd hogyha jobban érdekel
kik ők, akik vetnek, aratnak,
s közéjük állsz, és nem leszel
többé olyan fontos magadnak,
mert látod már a tájat itt,
amely aratásra fehérlik,
s munkára lelkesít a hit,
akkor jön el az ébredés itt.*

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605